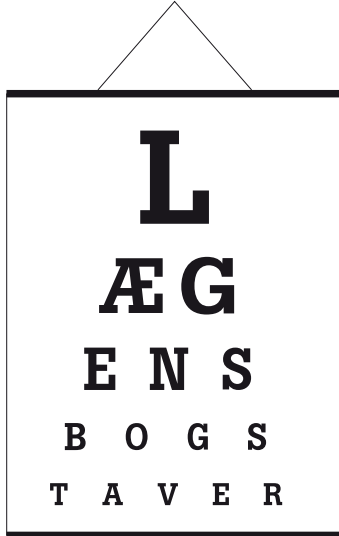

Vi er håndsky, når det gælder kollegers svindel

Der er forskel på STPS' tilbageskuende bedrevidenhed i klagesager og vores egen håndskyhed ved uordentlig optræden.

Niels Saxtrup er en mand med mange talenter og en fortid som både hospitalsklovn og lægefaglig chef i DSAM. I sin faste klumme funderer han over stort og småt i almen praksis og over faget almen medicin.

Vores vigtigste redskab er tilliden mellem patient og læge; mellem befolkning og praktiserende læger. Så både for den enkelte og for fællesskabet som sådan, er vi udsatte, når nogen bryder det fælles etiske kodeks. Tilliden er skrøbelig og langt hurtigere at nedbryde end at bygge op. Således straffes vi også kollektivt, når enkelte af os forbryder sig.

I DR Detektor 25. marts 2021 fortælles om en praktiserende læge, der under offentlig vaccination udnyttede sin position og pressede personer, som lægen kendte, og som ikke var berettiget til vaccinationen, foran værdigt trængende på vaccinationslisten.

PLO-Hovedstaden citeres i sagen: Hun har fået "en påtale", og der er tale om et "etisk dilemma". Jeg er uenig.

Aristoteles sonderer i Etikken mellem forsætlighed i den bevidst ikke-gode handling og uforsætlighed. Dette princip ligger stadig til grund for vor tids jura.

At tage selv for egen vinding – bevidst og med forsæt – fra andre, der er svagere, er ikke udtryk for et etisk dilemma. Det er en uetisk handling. Det er udtryk for uordentlighed, måske endda forbrydelse, og

her bør der ikke være beskyttelse fra professionens fællesskab. Tværtimod må man overveje, om den slags handlinger skal føre til udelukkelse helt eller delvist fra fællesskabet – som en dopingafsløret cykelrytter, der får karantæne for sin brøde.

Vores tillidsfolk skal have opbakning til offentligt at understrege, at vi er læger for befolkningen, at vores mål er sundhed for den enkelte og samfundet – og at vi ikke på nogen måde står på mål for læger, der beriger sig uberettiget i kraft af deres position. For svindlen rammer den svage, vi har som opdrag at passe på. Og på den måde rammer den os selv.

Hvis vi ikke er tydelige i, hvad vi som profession står inde for, og hvad vi tager afstand fra, vil det stille os svagt i forhold til omverdenen, når vi har brug for tillid og goodwill, når en af os uforsætligt falder i unåde i en klagesag, eller hvor der ulykkeligtvis kan ske fejlvurderinger, hvor dømmekraften ikke rakte, og som bagefter trækker en kollega gennem STPS' vridemaskiner. Vi skal stå vagt om hinanden, når vi gør det bedste, vi kan. Og i de sager har vi brug for hinanden, for "det kunne have været mig".

Væk med håndskyheden! //